

3491 3die Beh. af Forst. t. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870: 3492

Sted, hvor Strøb Landevei gaaer over Jernbanen, man kunde jo ogsaa, hvis man fandt det hensigtsmæssigt — f. Ex. for at holde det skjult for Tjenden — lægge det der, hvor Afsens-Middelfart Landevei overfører Jernbanen. Jeg har troet, at det vilde have saa store Fordele for Transportens Skyld, at det burde tages under Overveelse, om man ikke hellere skulde gjøre dette end nu anvende store Besøfninger derpaa. Naar nu den høitærede Minister siger, at Transporten til Huset ikke er saa betydelig, at det kan veie Noget, men at det særlig er Transporten fra Huset, der betyder Noget, mener jeg dog, at Transporten til Huset og fra Huset maa omtrent gaae lige op; thi der kan vel ikke transporteres Noget derfra, førend det er transporteret dertil. For Diebliffet er der nok ikke Meget i Huset; skal der altsaa senere transporteres Noget derfra, maa det først transporteres dertil. Jeg har troet, at det var værd at tage dette under nøiere Overveelse; inden man bestemte sig til at bevilge en Sum til at reparere Magasinet for, men, hvis det erede Thing maatte finde, at disse Hensyn ikke kunne komme i Betragtning, staaer det det naturligtvis frit for at forkaste dette Forslag.

Den fungerende Krigsminister:

Jeg skal med Fornøielse anerkende, at den Adskillelse, jeg før gjorde imellem „Transporterne til“ og „Transporterne fra“, ikke var saa aldeles correct; men det ligger i Sagens Natur, at jeg ved „Transporterne til“ meente Overførelsen af Beholdninger fra Hovedstaden til Magasinet, og at jeg ved „Transporterne fra“ meente Afdelingerne fra Magasinet til Hærens forskjellige Troppcorps, Forsendinger, der gaae flere Gange frem og tilbage imellem de forskjellige Afdelinger. Disse Transporter ere saa betydelige, at de langt overstige Besværligheden ved at føre Materiale over til det omtalte Skur.

Ordføreren: Med al Anekdsendelse af de Grunde, erede Medlemmer have anført for Forslaget under Nr. 33, skal jeg paa

Udvalgets Begne udtale, at vi dog ikke have anseet det for nødvendigt at tiltræde det. Vi have tænkt os, at Hovedbestemmelsen med dette Magasin var, at man, naar der skulde komme Krig, derfra kunde forsyne de forskjellige langs Strandkanten ved Lillebælt anlagte Batterier med deres Fornødenheder; men vi have antaget, at Jernbanen ikke vilde være særdeles skikket til at benyttes dertil, hvorimod Forsyningen vistnok maatte skee ved Hjælp af Vogne paa de forskjellige Bete, der gaae til disse Batterier. Man har ogsaa meent, at det meget let kunde være, at Flytningen af et saadant Træmagasin som det, hvorom der her er Tale, kunde løbe op til en temmelig betydelig Sum; vi have ikke havt noget Overflag derover, men efter et Støn om Størrelsen og Bessaffenheden af Materiellet have vi troet, at det neppe vil blive billigt. Det stiller sig derfor i det Hele noget tvivlsomt for os, om man ved Flytningen vilde opnaae nogen Fordeel, der kunde staae i et passende Forhold til den betydelige Udgift, den vilde medføre. Naar en af de erede Tælere (Sagd) har meent, at det maaskee var tvivlsomt, om det Materiel, der findes i Magasinet, trængte til Beskyttelse, idet han anførte, at vore Kanoner ligesaa vel maatte være vant til Vand som til Jod, skal jeg tillade mig at minde om, at dette synes at stride stærkt imod den Erfaring, som hele Verdens Artilleri har gjort. Naar Kanoner og andet saadant Materiel ikke er i Krig, maa man opbevare det under Tag, og det er let at indsee Grunden dertil, saaledes at jeg naturligtvis ikke behøver at udføre dette videre. Udvalget har derfor ikke troet at kunne stemme for Forslaget, men det kan vel ikke betvivles, at den høitærede Krigsminister vil tage de Vittringer, der ere faldne fra flere erede Medlemmer, under nøie Overveelse, og skulde han finde, at der er noget Begrundet i disse Udtalelser, vil han naturligtvis ikke benytte den omhandlede Sum, men til næste Aar forelægge os et nyt Forslag, som maaskee i det Hele kunde fyldestgjøre os. Under denne Forudsætning skal jeg